OŚRODEK DOKUMENTACJI ZABYTKÓW W WARSZAWIE
KARTA EWIDENCYJNA ZABYTKÓW ARCHITEKTURY I BUDOWNICTWA

A B C D E F G H I J K L Ł M N O P R S T U V W X Y Z

Nr 7724

1. Obiekt

9456

DOM – UL. MARCINKOWSKIEGO NR 10

2. Czas powstania

1905-1906

3. Miejscowość

LESZNO

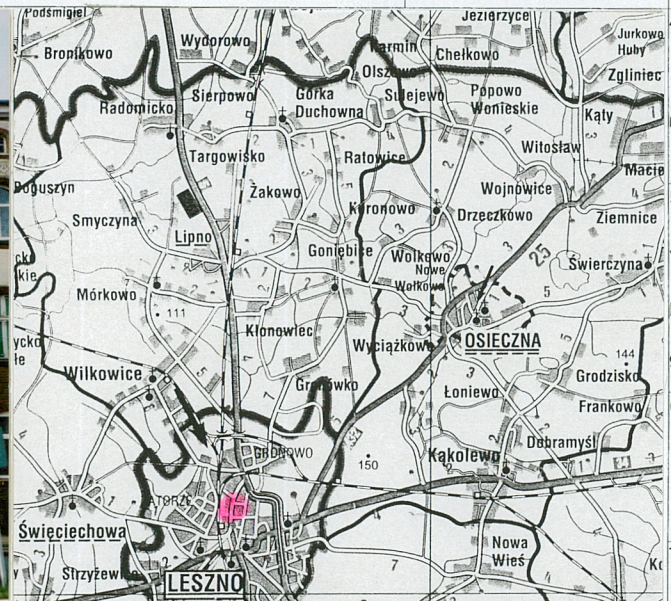

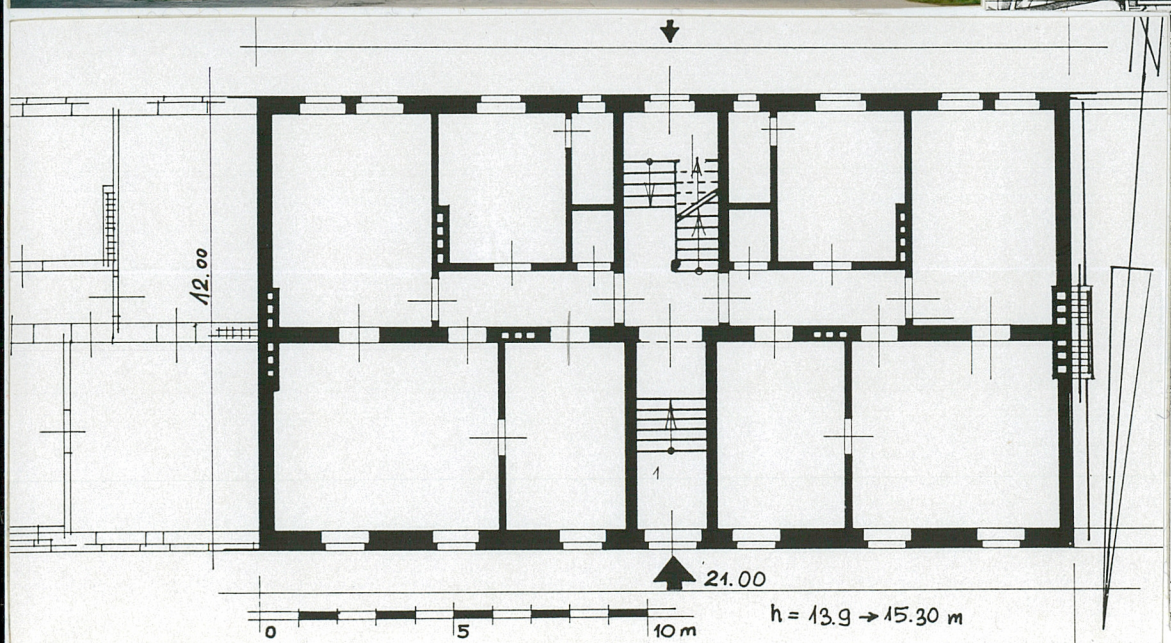

4. Adres
ul. Marcinkowskiego nr 10
64-100 Leszno
nr hipoteczny [redacted]

5. Przynależność administracyjna
województwo wielkopolskie
powiat miasto Leszno
gmina Leszno

6. Poprzednie nazwy miejscowości
Lissa

7. Przynależność administracyjna przed 01.01.1999
województwo leszczyńskie

8. Właściciel i jego adres
Leszczyńska Spółdzielnia Mieszkaniowa
Ul. Sułkowskiego 46, 64-100 Leszno
[redacted]

9. Użytkownik i jego adres
j.w. + inni lokatorzy

10. Rejestr zabytków

12. Autorzy, historia obiektu, określenie stylu

Dom ob. ul. Marcinkowskiego nr 10 budowany był jako VII dom mieszkalny Spółki Mieszkaniowej Urzędników (Beamten Wohnungs Verein według projektu budowlanego zatwierdzonego w sierpniu 1905 r. Fasada została zrealizowana według nowego projektu sporządzonego zapewne 28 kwietnia, ale zatwierdzonego ostatecznie 28 maja 1906 r.
Gdy dom budowano wówczas parcela należała do ul. Przemysłowej.
Wówczas dom miał numer 16.
W maju 1913 r. powstał projekt instalacji wodno-kanalizacyjnej – zatwierdzony 22 sierpnia 1913 r.
Później ulica Marcinkowskiego nazywała się Herrmann Strasse, a dom miał numer adresowy 14.
.
21 marca 1921 r. w miejsce Beamten Wohnungverein in Lissa utworzono Spółkę Mieszkaniową Urzędników Polskich w Lesznie. Prezesem spółki został podprokurator Bolesław Krygier. (1*, s.82).

25 sierpnia 1944 r. podpisane pozwolenie na zamurowanie otworów okiennych piwnicznych i zmiany w układzie komunikacyjnym piwnic.

13. Opis (sytuacja, materiał i konstrukcja, rzut, bryła, elewacje, wnętrze, wyposażenie, instalacje)

1. SYTUACJA.
Leszno – zespół budynków mieszkalnych Spółki Mieszkaniowej Urzędników Polskich w Lesznie znajduje się na terenie historycznego układu urbanistycznego miasta Leszna, na obszarze przyległym bezpośrednio do zachodniej granicy miasta lokacyjnego. Od wschodu zespół ten sąsiaduje z północnym narożnikiem miasta lokacyjnego, a od zachodu sąsiaduje z zespołem budynków dawnego młyna parowego. Oddalony jest ok. 300 m na północny zachód od Rynku. Jest to ciąg zabudowy zwartej ograniczającej od wschodu, północy i zachodu duży czworokątny wydłużony dziedziniec wewnętrzny, na którym istnieje plac zabaw dla dzieci, elementy zieleni dekoracyjnej, a w środkowej części również dom mieszkalny przy pd. granicy dziedzińca. Domy na obrzeżu tego dziedzińca razem współtworzą zabudowę północnej części kwartału urbanistycznego ograniczonego ulicami: od pn. - Karola Marcinkowskiego, od zach. – ul. Przemysłową, od pd. – Skarbową, od wsch. – Aleją Zygmunta Krasińskiego. Łącznie jest to 8 domów mieszkalnych, ale obecnie 9 numerów adresowych, bo najokazalszy z domów stanowiący wschodnia część zabudowy był budowany jako dom ośmiorodzinny z dwoma klatkami schodowymi, a obecnie każda z klatek schodowych na oddzielny adres: Al. Krasińskiego nr 32 i ul. Marcinkowskiego nr 11. Dom ul. Marcinkowskiego nr 10 (przedostatni przed narożnikiem wschodnim) – fasadą zwrócony na północ.
2. MATERIAŁ.
Ściany – z cegły ceramicznej, czerwonej; wątek krzyżowy; wewnątrz – otynkowane. Fasada opracowana architektonicznie, w dolnej jej części otynkowana: cokół otynkowany na gładko, strefa pod gzymsem parapetowym okien parteru – otynkowane na gładko z prostokątnymi podokiennikami wypełnionymi tynkiem fakturalnym; wyżej pozostała część kondygnacji parteru od do gzymsu miedzykondygnacyjnego jest otynkowana i boniowana w poziome pasy z ceglanymi archiwoltami łuków odcinkowych nad wszystkimi otworami parteru. W kondygnacjach I i II piętra – oblicowanie z cegły klinkierowej, a każda oś otworów okiennych wyróżniona tynkowanym detalem. Wyżej nad gzymsem międzykondygnacyjnym strefa poddasza z cegły klinkierowej w górnej części otynkowana z otynkowanym gzymsem koronującym.
Stropy – nad piwnicami typu Kleina – na dźwigarach stalowych, płaskie z ceramicznym wypełnieniem, wyżej – stropy zapewne na belkach drewnianych, wykończone zwykłymi, płaskimi sufitami.
Więźba dachowa – drewniana, konstrukcja płatwiowa rzadka
Pokrycie dachu – papa na deskowaniu.
Schody – od drzwi wejściowych na parter i z piwnicy – jednobiegowe, granitowe, każdy stopień wykonany z jednego prostopadłościennego bloku granitowego. Przy ścianach wejścia [1] na metalowych wspornikach drewniane, profilowane poręcze. Od parteru do poddasza – w każdej kondygnacji dwubiegowe, powrotne, żelbetowo-drewniane; oryginalne biegi - żelbetowe, oparte na belkach stalowych; stopnie i podstopnice wyłożone drewnem; dwie krawędzie stopni profilowane; balustrada schodów - drewniana, ażurowa, z cienkich tralek toczonych (na każdym stopniu – jedna tralka), poręcz drewniana ciągła, gięta, profilowana; słupek początkowy – drewniany, gruby, toczony, wyższy od balustrady i z oryginalnym zwieńczeniem [fot.10].
Posadzki, podłogi. W piwnicach posadzki ceglane. W pomieszczeniach mieszkalnych – drewniane, podłogi deskowe, zabezpieczone lakierami, w części farbami olejnymi. W części pomieszczeń podłogi przykryte różnymi wykładzinami.
Otwory okienne – W fasadzie otwory I i II piętra oraz poddasza – prostokątne, tj. z poziomymi nadprożami,

14. Kubatura	15. Powierzchnia użytkowa	16. Przeznaczenie pierwotne	17. Użytkowanie obecne
3654 m³ średnia wysokość = ok.14,5 m	parteru = 208,02 m² powierzchnia zabudowy – 252 m²	6 mieszkań lokatorskich	6 mieszkań lokatorskich

18. Prace budowlane i konserwatorskie, ich przebieg i dokumentacja
2005 r. remont pokrycia dachowego.; wymiana kilku okien w kondygnacji poddasza.

19. Stan zachowania (fundamenty, ściany zewnętrzne, ściany wewnętrzne, sklepienia, stropy, konstrukcje dachowe, pokrycie dachu, wyposażenie i instalacje)

Stan zachowania scian, stropów, więźby dachowej i pokrycia dachowego dobry.
Największego zniszczenia dokonano w stolarce okiennej pod pozorem modernizacji. Oryginalna stolarka okienna zachowana jest tylko w trzech otworach do pomieszczeń mieszkalnych (na piętrze od strony ul. Marcinkowskiego, oraz we wszystkich otworach okiennych klatki schodowej oraz poddasza strychowego.. We wszystkich pozostałych otworach okiennych i drzwiowych na balkony nowe okna i drzwi typu porte fenêtre, z tego tylko w jednym mieszkaniu we wszystkich otworach (2 od ul. i 2 od podwórza okna i drzwi drewniane, wiernie powtarzające dawny podział) i w 3 otworach na II piętrze od ulicy – okna właściwe, drewniane, powtarzające dawny podział, ale dwudzielne, dwukwaterowe, z imitacja profilowanego ślemienia na obu skrzydłach. W pozostałych otworach sklepionych odcinkowo osadzone okna z białego PCV, prostokątne jednodzielne, dwuskrzydłowe, z karykaturalnymi podziałami na 4 kwatery.

20. Najpilniejsze postulaty konserwatorskie

Przywrócić pierwotny wygląd obu elewacjom – w pierwszej kolejności w fasadzie – okna drewniane, łukowe, o odpowiednich proporcjach wysokości kwater nad- i podślemiennych, z wolutą na listwach przymykowych wg zachowanych okien oryginalnych.
Zachować oryginalne drzwi wejściowe i przywrócić jeden typ drzwi ramowo-płycinowych z klatki schodowej do mieszkań.
Zachować wszystkie elementy dekoracyjne fasady i ceglane parapety.
Budynek objąć pełną ochroną konserwatorską.

21. Akta archiwalne (rodzaj akt, numer i miejsce przechowywania)

1. Karta adresowa domu – archiwum WUOZ Delegatura w Lesznie
2. Pozwolenia na budowę i użytkowanie z l. 1904-1945
   Akta miasta Leszna, sygn. 2288 – Archiwum Państwowe w Lesznie.
   k. 6,22,23
3. Pozwolenia na budowę i uzytkowanie z l. 1904-1919
   Akta miasta Leszna, syg.n. 2286 – Archiwum Państwowe w Lesznie
   k. 37., sygn. 2481, k.12

22. Bibliografia

1* Kalendarium miasta Leszna, pod red. Aleksandra Piwonia, Leszno 1996.

23. Źródła ikonograficzne i fotografie (rodzaj, miejsce przechowywania)

24. Uwagi różne

25. Opracował

tekst

Urszula Bauman, 2006 r.

plany, rysunki

Urszula Bauman, 2006 r.

zdjęcia fotograficzne

Urszula Bauman, 2006 r.

Urszula Bauman

miejsce przechowywania negatywów:

Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Poznaniu Delegatura w Lesznie

Karta po wypełnieniu podlega ochronie na podstawie przepisów prawa autorskiego.

26. Adnotacje o inspekcjach, informacje o zmianach (daty, imiona i nazwiska wypełniających)

27. Załączniki

Wkładki nr: 1,2,3,4,5,6,7.

WKŁADKA DO KARTY EWIDENCYJNEJ ZABYTKÓW ARCHITEKTURY I BUDOWNICTWA **ZAŁĄCZNIK NR 1**

1. Miejscowość LESZNO Gmina Leszno Powiat miasto Leszno Województwo wielkopolskie	2. Obiekt (nazwa jak w karcie) **DOM** **UL. MARCINKOWSKIEGO 10**	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego) c.d opisu

pozostałe otwory (na parterze w fasadzie i wszystkie w elewacji tylnej) – z nadprożami sklepionymi odcinkowo. Szerokie otwory okienne w dwóch środkowych osiach I i II piętra fasady – o wykrojach zbliżonych do kwadratu, wypełnione są oknami drewnianymi, dwupoziomowymi, ze ślemieniem, trójdzielnymi, sześciokwaterowymi, sześcioskrzydłowymi; oryginalne okno [fot.5] na II piętrze z dekoracją snycerską na listwach przymykowych, pozostałe okna w tych otworach wtórne jedno ze szczeblinami imitującymi ślemię i dwa okna I piętra – z płaskim ślemieniem i płaskimi słupkami. Typowe dla tego budynku okna do pomieszczeń mieszkalnych – drewniane, podwójne tj. konstrukcji skrzynkowej, dwupoziomowe, z profilowanym ślemieniem, dwudzielne, czterokwaterowe, czteroskrzydłowe – w fasadzie zachowane są: 3 okna oryginalne na parterze we wschodnim mieszkaniu [fot.1,2] oraz na I piętrze 4 okna w fasadzie i 4 okna + 2 porte fenetre w elewacji tylnej. Na II piętrze zmienione okna są drewniane, z zespolonymi szybami, dwuskrzydłowe, z jedną pojedynczą szeroką, szczebliną poziomą imitującą ślemię. Wtórne okna do pomieszczeń mieszkalnych – z białego PCV, z zespolonymi szybami: 1* kształtem dopasowane do odcinkowo sklepionych nadproży, dwupoziomowe, z płaskim ślemieniem, dwukwaterowe, górna kwatera stała, z jedna pojedynczą szczebliną pionową imitującą słupek, a w dolnej kwaterze rozwieralno-uchylne skrzydło z jedna pojedynczą szeroką szczebliną pionową (okna na paterze w zachodnim mieszkaniu w obu elewacjach); 2* prostokątne – jednodzielne, dwupoziomowe, dwuskrzydłowe, w każdym skrzydle jedna pojedyncza szczeblina pionowa karykaturalnie wąska. W elewacji tylnej w osiach przyległych do klatki schodowej po dwa małe otwory okienne do każdej kondygnacji jeden ponad drugim, wąskie, wypełnione oknami jednoskrzydłowymi (do dawnej spiżarni – dolny otwór wyższy, i do łazienki górny otwór – znacznie niższy). Okna klatki schodowej i na poddaszu – pojedyncze, krosnowe. W klatce schodowej okna oryginalne, (większe od okien typowych dla pomieszczeń mieszkalnych w tym budynku), z profilowanym ślemieniem, dwupoziomowe, dwudzielne, czterokwaterowe, czteroskrzydłowe, o skrzydłach rozwieralnych, zawieszonych na dwóch zawiasach francuskich z toczonymi końcówkami, zamykanych na zasuwnice schowane pod listwami przymykowymi, z oryginalnymi okuciami – klamki symetryczne, ornamentowane; przeszklenie ujęte w szczebliny krzyżowe, umieszczone blisko ramiaków; szkło: kolorowe (kwadraty narożne), z piaskowanym ornamentem (wąskie kwatery równoległe do ramiaków) i zwykle białe (środkowe pola skrzydeł). Okna poddasza – dwuskrzydłowe, rozwieralne, z dekoracja snycerska na listwach przymykowych, w oryginalnych oknach fasady – skrzydła z pojedynczymi szczeblinami poziomymi w połowie wysokości. We wschodniej części poddasza w fasadzie 2 okna zmienione na nowe – jednoskrzydłowe, bez podziałów.

Otwory drzwiowe - zewnętrzne i prowadzące z klatki schodowej do mieszkań, oraz wewnętrzne w piwnicach – zasklepione łukami odcinkowymi. Wszystkie otwory drzwiowe wypełnione drzwiami drewnianymi. Drzwi oryginalne, ościeżnicowe, drewniane: Zewnętrzne główne wejściowe [fot.3,8,9,9a] – z wysokim ślemieniem, nad którym półstałe wysokie, przeszklone nadświetle z przeszkleniem ujętym w szczebliny 4 pionowe i 1 poziomą, w środkowym fragmencie wygiętą w łuk odcinkowy. W podślemiennej części drzwi, czyli we właściwym otworze drzwiowym – 2 pozornie symetryczne skrzydła ramowo-płycinowe, zawieszone na trzech parach dużych zawiasów francuskich z toczonymi końcówkami; w każdym skrzydle ukośny ramiak o kształcie wyciągniętej litery „S", wygięty, w dolym polu – pełna płycina, z obustronnie zaznaczonymi lustrami i ze słabo czytelnym reliefem w górnej części [fot.9a], a w górnym polu – przeszklenie ze szkła grubego ujęte w szczeblinę krzyżową; na lewe skrzydło z dwoma listwami przymykowymi. W zasięgu powłok farby olejnej widać, że do niedawna drzwi posiadały oryginalny zamek z dekoracyjnym szyldzikiem [fot.9]. Zewnętrzne drzwi w elewacji tylnej – jednoskrzydłowe, kształtem dopasowane do łukowego wykroju otworu, ramowo-płycinowe, symetryczne, w górnej części w z dwoma szybami. Drzwi wewnętrzne – z klatki schodowej do mieszkań – obecnie różne. Oryginalne {fot.12,13] – z profilowanym ślemieniem, z przeszklonym nadświetlem, dwuskrzydłowe, symetryczne, ramowo-płycinowe, z ramiakami środkowymi i listwami przymykowymi ozdobionymi prążkowaniem; górna część skrzydeł – z przeszkleniem z jedna szczebliną pozioma pojedynczą; wyposażone w oryginalne okucia: zawiasy, szyldziki,

Wkładkę założył:
Urszula Bauman, 2006 r.
Miejsce przechowywania negatywów:
WUOZ Delegatura w Lesznie

gałki. Drzwi wtórne: * kształtem dopasowane do odcinkowo sklepionego otworu: 1* ze ślemieniem, o pozornie symetrycznych skrzydłach, z przeszkleniem zabezpieczonym dekoracyjnymi kratami stalowymi – dopasowane do zabytkowego wystroju klatki schodowej [fot.14], 2* z przeszklonymi nadświetlami, o skrzydłach ramowo-płycinowych, pełnych, pozornie symetrycznych – dekoracyjne z nieodpowiednim podziałem w nadświetlu [fot.11] i skromne [fot.16]. Jeden otwór drzwiowy z klatki schodowej do mieszkania – całkowicie zniekształcony: wysoką arkadę o łuku odcinkowym zamurowano wstawiając niższe, prostokątne drzwi ramowo-płycinowe [fot.15]. W pomieszczeniach mieszkalnych – drzwi sosnowe, ościeżnicowe, z profilowanymi opaskami wokół ościeżnic, jednoskrzydłowe, ramowo-płycinowe z oryginalnymi okuciami: ornamentowanymi szyldzikami i klamkami z drewnianymi uchwytami [fot.21,20]. W pomieszczeniach piwnicznych – drzwi drewniane, jednoskrzydłowe, deskowo-listwowo-zastrzałowe.

3. RZUT.

W zabudowie zwartej – dom szerokofrontowy, na planie prostokąta, o długości 21 m i szerokości 12 m (w głąb działki), o symetrycznym układzie pomieszczeń. Do budynku prowadzi dwoje drzwi wejściowych na osi obu dłuższych ścian: główne wejście od północy, tylne drzwi wejściowe – od południa. Na osi poprzecznej – sień – w trakcie frontowym (pn.), a w trakcie tylnym (pd.) - szersza klatka schodowa. Pomieszczenia mieszkalne w częściach skrajnych – w układzie dwutraktowym, a w pozostałych fragmentach wewnętrznych – w układach dwuipółtraktowych, tj. z głębszego traktu tylnego wydzielono dodatkowo korytarze środkowe.

4. BRYŁA.

Dwupiętrowa, cała podpiwniczona, z poddaszem strychowym, nakryta dachem pulpitowym, o małym kącie spadku połaci, skierowanym w kierunku północnym, z czterema balkonami przy elewacji tylnej.

5. ELEWACJE.

Ceglane, z fragmentami otynkowanymi. Widoczne tylko dwie dłuższe, każda ustawiona na cokole, z otworami rozmieszczonymi na pięciu poziomach, w cokole – niskie otwory okienne, wyżej otwory do trzech kondygnacji mieszkalnych i niższe okna do poddasza strychowego. Elewacja główna – północna – cokół, kondygnacja parteru, wszystkie gzymsy działowe i koronujący wraz z strefą podgzymsową oraz obramowania otworów z wyjątkiem odcinkowych nadproży otworów parteru – są otynkowane. Elewacja zasadniczo sześcioosiowa, z tym, że do parteru dodatkowo drzwi w środkowej siódmej osi i w kondygnacji poddasza w dwóch osiach środkowych pary okien strychowych (zamiast jednego); elewacja podzielona poziomo gzymsem parapetowym pod oknami parteru, gzymsem międzykondygnacyjnym nad parterem, gzymsem parapetowym pod oknami poddasza i zwieńczona gzymsem koronującym. Górna strefa parteru pomiędzy gzymsami działowymi – boniowana w poziome pasy. Tynkowane obramowania otworów okiennych I i II pietra – szerokie od góry ograniczone ceglanymi łukami odcinkowymi, podzielone poziomo profilowanym gzymsem parapetowym, kontynuowane strefach podparapetowych. Pod oknami parteru I i II pietra – dekoracyjne podokienniki - wypukłe płyciny z tynku fakturalnego, zapewne cyklinowanego [fot.2,5,6]. Elewacja tylna – południowa – z czerwonej cegły, tylko fragmenty cokołu do nasady łuków okien – otynkowane. Nie licząc okien piwnicznych w cokole – wyżej elewacja czterokondygnacyjna, dziewięcioosiowa, z otworami rozmieszczonymi symetrycznie, równo w osiach; w środkowej piątej osi – drzwi do przyziemia i wyżej 3 okna większe z typowym dla klatek schodowych przesunięciem pomiędzy kondygnacjami i w osiach sąsiadujących z klatkami schodowymi do trzech kondygnacji mieszkalnych zdwojona ilość wąskich, małych otworów okiennych, umieszczonych jeden ponad drugim.

6. WNĘTRZE.

Na osi porzecznej w trakcie frontowym na parterze – sień, otwarta szeroką arkadą do szerszej klatki schodowej w trakcie tylnym. Po obu stronach klatki schodowej drzwi do dwóch mieszkań na każdej kondygnacji. Przestrzeń nad sienią włączona do jednego z mieszkania na danej kondygnacji. W każdym z mieszkań: 3 pokoje, kuchnia, przedpokój, łazienka i spiżarnia.

7. WYPOSAŻENIE.

Ogrzewanie piecowe.

8. INSTALACJE.

Elektryczna, gazowa, wodna, kanalizacyjna, domofon, telefoniczna.

WKŁADKA DO KARTY EWIDENCYJNEJ ZABYTKÓW ARCHITEKTURY I BUDOWNICTWA **ZAŁĄCZNIK NR** 2

1. Miejscowość LESZNO Gmina Leszno Powiat miasto Leszno Województwo wielkopolskie	2. Obiekt (nazwa jak w karcie) **DOM** **UL. MARCINKOWSKIEGO 10**	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego) Fotografie

1. Fasada - elewacja północna.

2. Fragment kondygnacji parteru oryginalne okno w fasadzie.

3. Drzwi główne zewnętrzne wejściowe.

Wkładkę założył:
Urszula Bauman, 2006 r.
Miejsce przechowywania negatywów:
WUOZ Delegatura w Lesznie

5. Oryginalne okno trójdzielne z dekoracją synycerską na listwach przymykowych i słupkach.

6. Obramowanie otworu okiennego na piętrze.

4. Fragment gzymsu koronującego i parapetowego pod oknami poddasza.

WKŁADKA DO KARTY EWIDENCYJNEJ ZABYTKÓW ARCHITEKTURY I BUDOWNICTWA **ZAŁĄCZNIK NR** 3

1. Miejscowość LESZNO Gmina Leszno Powiat miasto Leszno Województwo wielkopolskie	2. Obiekt (nazwa jak w karcie) **DOM** **UL. MARCINKOWSKIEGO 10**	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego) Fotografie

7. Elewacja tylna południowa (od strony dziedzińca).

9a.

Wkładkę założył:
Urszula Bauman, 2006 r.
Miejsce przechowywania negatywów:
WUOZ Delegatura w Lesznie

10. Początek schodów wiodących na piętro.

8. Drzwi główne wejściowe - widok od strony wnętrza sieni.

9. Niedawno zdenotowany szyldzik i drzwi głównych wejściowych. (Niezamalowany ślad).

WKŁADKA DO KARTY EWIDENCYJNEJ ZABYTKÓW ARCHITEKTURY I BUDOWNICTWA **ZAŁĄCZNIK NR** 4

1. Miejscowość LESZNO Gmina Leszno Powiat miasto Leszno Województwo wielkopolskie	2. Obiekt (nazwa jak w karcie) **DOM** **UL. MARCINKOWSKIEGO 10**	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego) Fotografie dot. różnych drzwi z klatki schodowej do przedpokoi.

11. Nowe drzwi o asymetrycznych skrzydłach.

13. Oryginalny szyldzik i gałka drzwi jak obok.

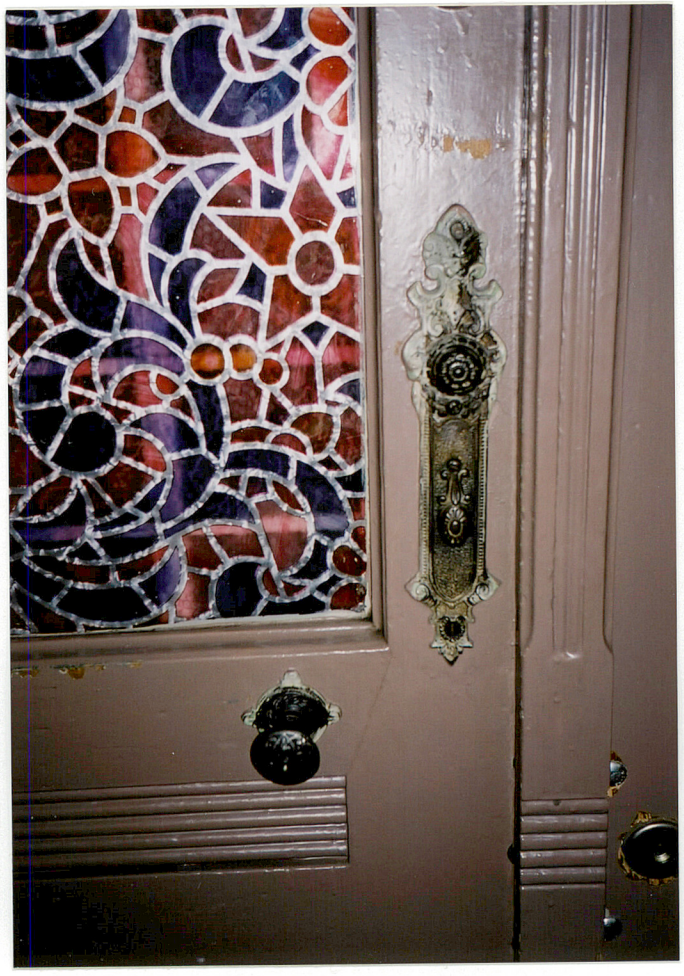

12. Oryginalne drzwi wejściowe do mieszkania.

Wkładkę założył:
Urszula Bauman, 2006 r.
Miejsce przechowywania negatywów:
WUOZ Delegatura w Lesznie

14. Nowe drzwi - z szybami i kratami o skrzydłach pozornie symetrycznych stylistycznie dobrze dopasowane do wnętrza sieni.

15. W wysoką arkadę drzwiową wstawiono typowe drzwi ze sklepu, niskie, wąskie, jednoskrzydłowe, z płytką ościeżnicą.

16. W wysokiej arkadzie drzwiowej - bardzo skromne drzwi ramowo-płycinowe o pozornie symetryczne.

WKŁADKA DO KARTY EWIDENCYJNEJ ZABYTKÓW ARCHITEKTURY I BUDOWNICTWA **ZAŁĄCZNIK NR 5**

1. Miejscowość LESZNO Gmina Leszno Powiat miasto Leszno Województwo wielkopolskie	2. Obiekt (nazwa jak w karcie) **DOM** **UL. MARCINKOWSKIEGO 10**	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego) Fotografie

17. Wnętrze klatki schodowej – okno
Z kolorowymi i piaskowanymi szybami.

18. Fragment balustrady schodów.

Wkładkę założył:
Urszula Bauman, 2006 r.
Miejsce przechowywania negatywów:
WUOZ Delegatura w Lesznie

19. Oryginalna klamka symetryczna przy oknie.

20. Szyldzik i klamka drzwi wewnętrznych – komplet w jednym mieszkaniu.

21. Oryginalna stolarka drzwiowa – drzwi wewnętrzne oczyszczone z farby – sosnowe.

WKŁADKA DO KARTY EWIDENCYJNEJ ZABYTKÓW ARCHITEKTURY I BUDOWNICTWA **ZAŁĄCZNIK NR** 6

1. Miejscowość LESZNO Gmina Leszno Powiat miasto Leszno Województwo wielkopolskie	2. Obiekt (nazwa jak w karcie) **DOM** **UL. MARCINKOWSKIEGO 10**	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego) Projekt fasady z sierpnia 1905 r. – nie został zrealizowany. Projekt zamienny fasady zatwierdzony 28 maja 1906 r.

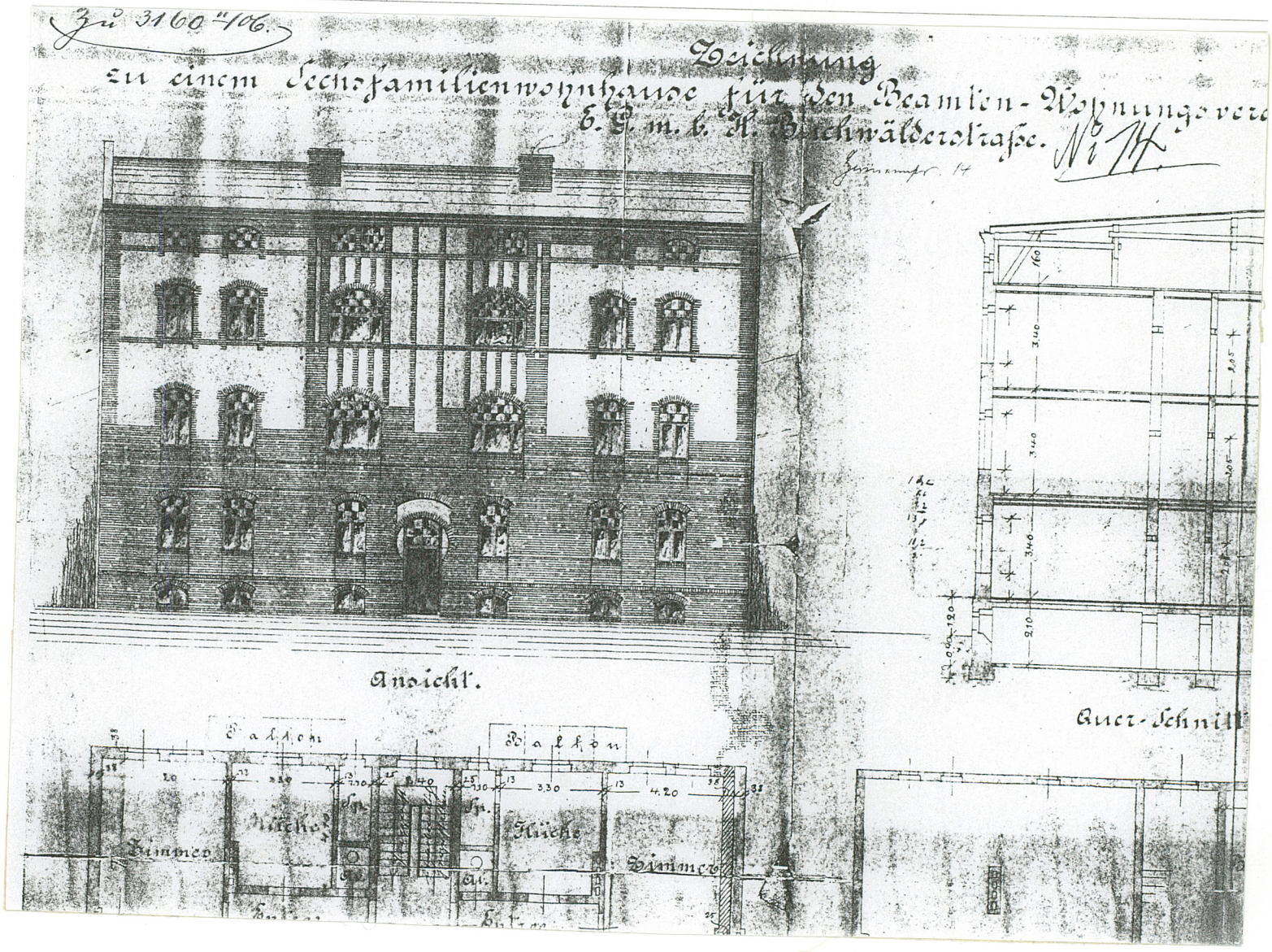

Wkładkę założył:
Urszula Bauman, 2006 r.
Miejsce przechowywania negatywów:
WUOZ Delegatura w Lesznie

Beamten-Wohnungsverein.

Vorder-Ansicht.

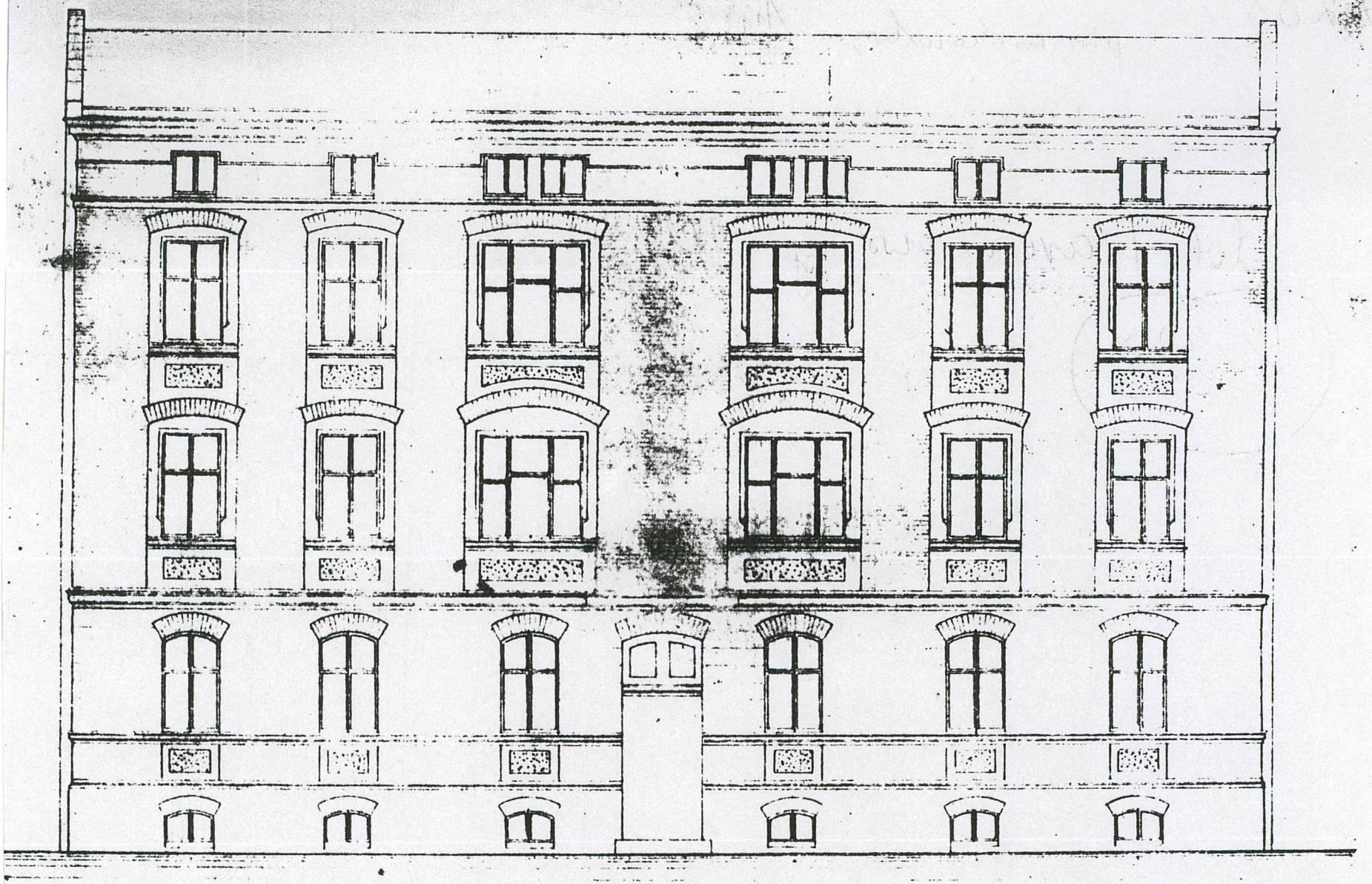

Maassstab 1:100.

Lissa i/P. den 28 Mai 1906

Der Bauherr: Der Archit

Beamten-Wohnungsverein m.b.H.

i/F. Zimmer i/F.

Der Vorstand

Paul Ni

WKŁADKA DO KARTY EWIDENCYJNEJ ZABYTKÓW ARCHITEKTURY I BUDOWNICTWA **ZAŁĄCZNIK NR 7**

1. Miejscowość LESZNO
Gmina Leszno
Powiat miasto Leszno
Województwo wielkopolskie

2. Obiekt (nazwa jak w karcie)

DOM
UL. MARCINKOWSKIEGO NR 10

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

Mapa ewidencyjna z zaznaczona lokalizacja budynku
rzut parteru w skali 1:100

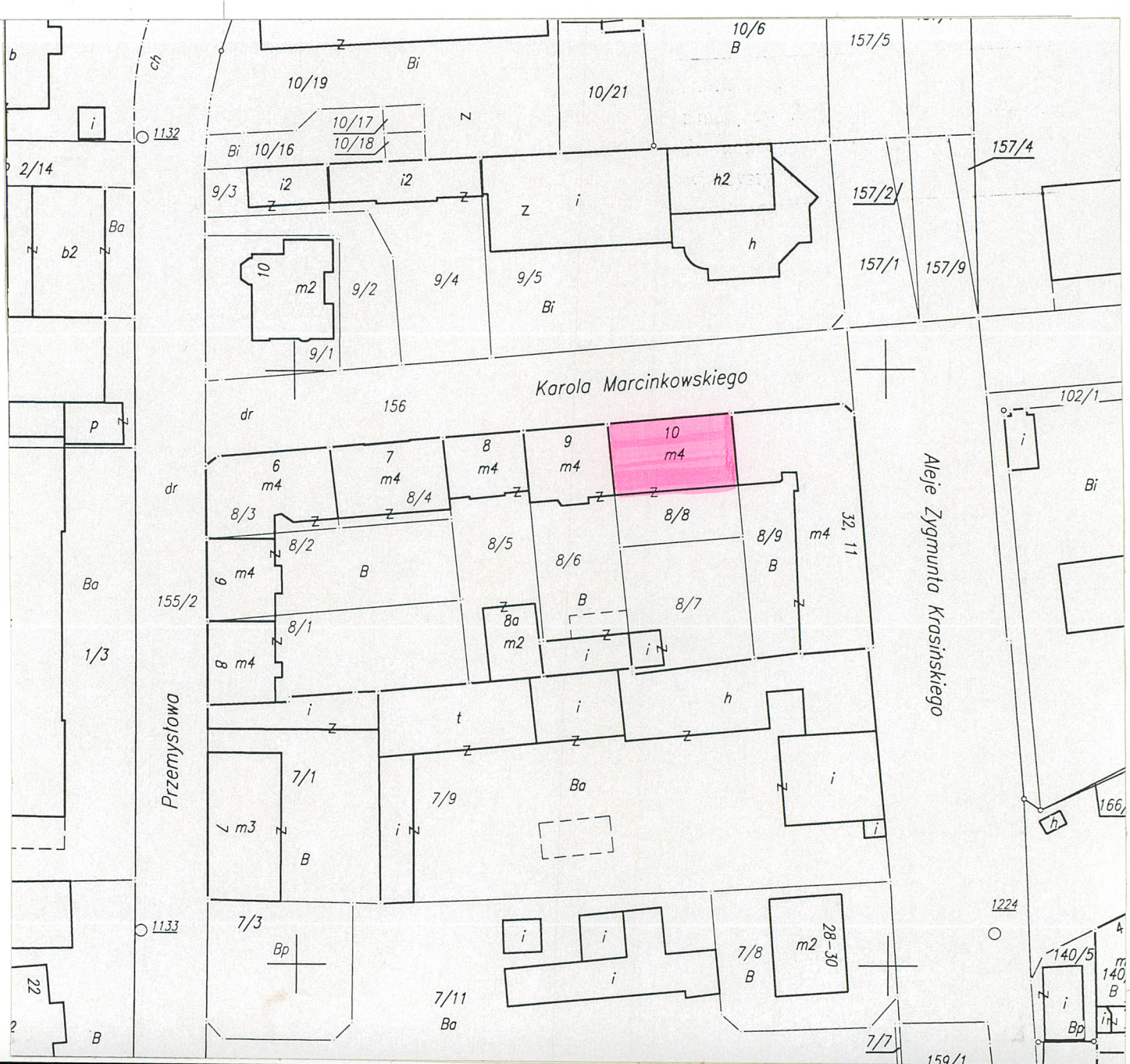

Wkładkę założył:
Urszula Bauman, 2006 r.
Miejsce przechowywania negatywów:
WUOZ – Delegatura w Lesznie

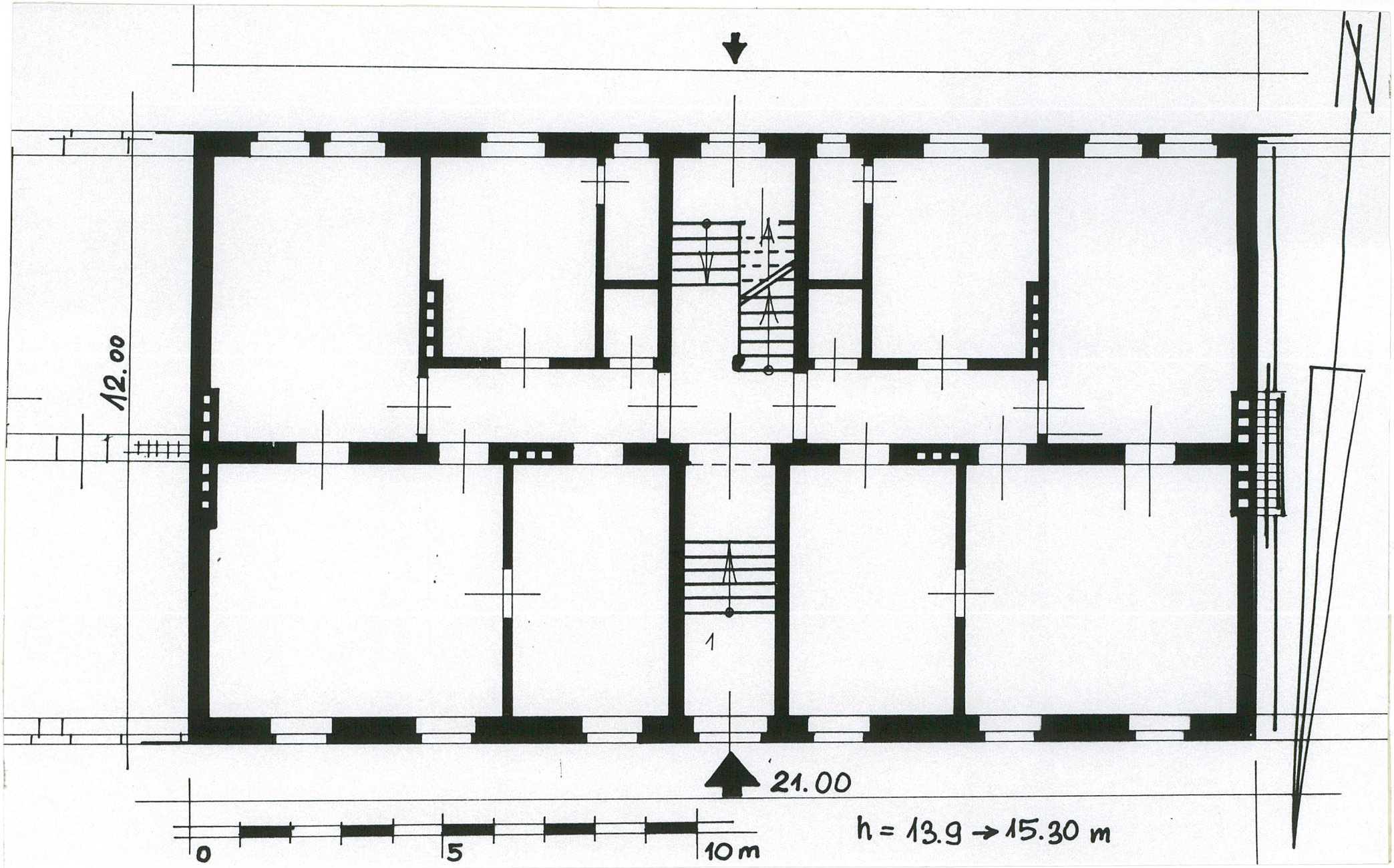
12.00
1
21.00
0
5
10 m
h = 13.9 → 15.30 m